

Звезда и Партизан су самоодрживи у веслању

Нови председник Извршног одбора ВС Србије Виктор Николић говори о финансирању тог савеза и неких клубова у којима влада предузетнички дух

Влада Републике Србије је последњих година најављивала приватизацију у српском спорту, пре свега професионалних клубова (макар оних који сами себе тако називају), али до тога још није дошло. На томе ће се, несумњиво, и даље инсистирати, па би зато у новим околностима најбоље требало да се снађу они који су навкли да живе од свог рада, не гледајући слепо у државну касу и оне који могу да им обезбеде такве привилегије.

Веслање је један од ретких светлих примера предузетничког духа у српском спорту. Рећи ће неко да је ту много лакше „преживети”, јер се не троше тако велике паре као у фудбалу и кошарци, али ту је и знатно теже наћи новац. Како обезбедити инвестиције за нешто што није толико занимљиво телевизији, где малтене не постоји приход од улазница, продаје спортске опреме и још много чега где „велики спортови” пуне буџет.

–У веслање нико не улази са идејом да профитира јер је то иначе немогуће. У веслање се улази због љубави према њему – говори нови председник Извршног одбора Веслачког савеза Србије Виктор Николић, власник и оснивач компаније „Беоекспо систем”.

За разлику од многих спортских савеза код нас, у веслачком не постоји делегатски систем већ мандатарски. Што значи да се за све пита председник „владе” (Извршног одбора) који бира свој тим сарадника.

– Статут смо ускладили са Законом о спорту. Имамо добар принцип у савезу, где се бирају и председник савеза и председник Извршног одбора – каже Николић. – Председник савеза је Дарко Мајсторовић, а ја водим извршни одбор. У нашу, да тако кажем, владу уврстио сам четворицу иза које апсолутно стојим. То су људи с којима волим да гледам трке на Ади заједно, од којих су сви били врхунски веслачи: Лука Ђорђевић из Смедерева, који има своју приватну клинику, затим Немања Светличкић из Спортског савеза Србије, па Данило Цицмил који је запослен у Влади Републике Србије као саветник премијера, и генерални секретар Олимпијског комитета Србије Ђорђе Вишацки. Поделили смо ресурсе и све се брзо договарамо. Наши састанци трају најдуже 45 минута. Вишацки и Ђорђевић су задужени за спорт,

Цицмил и ја за новац, за спортска такмичења Светличих, секретаријат и ја, а за рад с клубовима Светличих и ја.

Савез се финансира из више извора, али и поред предузетничког духа (има своју фирму Веслање д.о.о) углавном почива на државним парама, каже Николић и истиче да је однос с Министарством омладине и спорта феноменалан.

–Други извор прихода је на основу квалитета такмичара, преко Олимпијског комитета Србије, трећи – од чланарина клубова, где су мали приходи јер има мало клубова, четврти – спонзорства, што је свега од пет до десет одсто буџета јер веслање нема потенцијал за то, пето – организација такмичења где добијени новац враћамо у веслање. За разлику од наших водећих клубова, Савез нема такве ресурсе да би био самоодржив. Наш циљ је да дођемо до 50 одсто буџета из споствених активности. Успели смо да кроз разне програме у последњих десетак година скупимо флоту од око 40 чамаца, што је равно томе да кошаркашки савез има своју халу. Ко весла за репрезентацију седа у најбоље чамце и апсолутно је конкурентан било где у свету. Водимо веслање као приватну фирму, што значи да бринемо за сваки динар.

Савез је направио три своја центра за тренинге, у Зворнику на Дрини, на Книћком језеру и на Сребрном језеру. Један од циљева је да се едукују клубови да би могли да следе пример оних који су самоодрживи.

–Веслачки клубови се налазе на најбољим местима: ВК Палић је на Палићу, Црвена звезда, Графичар и Партизан су на Ади Циганлији, Данубијус на Штранду, ВК Смедерево у центру Смедерева преко пута Смедеревске аде... Наравно, нису сви људи у управама довољно спретни и способни. Тренутно, постоји неколико начина рада клубова. Први је проактиван што подразумева да постоје одређени ресурси клуба погодни за предузетништво. Тренутно су три клуба на нивоу самоодрживости: Звезда, Партизан и Данубијус. Иза њих су клубови са сличним ресурсима, мада им је због аспирација према врхунском веслању и даље велики јаз између прихода и расхода, али се некако поркивају. Трећа врста клубова живи у тешком положају, али су у складу с тим поставили своју политику и њих воде невиђени ентузијастаи.

Николић, некадашњи председник Црвене звезде, истиче да су „вечити” ривали у овом спорту пример добре сарадње, али и домаћинског пословања. Питамо га како послују Звезда и Партизан, пошто је добро упознат са ситуацијом у оба клуба.

–Звезда је са 140 спортиста наступила на државном првенству, што довољно говори какви су ресурси неопходни да би се то покрило. Звезда је настала из ВК Београд чији веслачи су подигли зграду на Ади 1934. године. Зато смо 1997. променили име клубу у ВК Црвена звезда Београд из Београда. Звезда има своју марину, хангаре, теретану, свлачионице, једини је клуб с веслаоном у овом делу Европе, у једном делу клуба формирано је обданиште, затим фитнес центар отворен за јавност, базени, балон за мали фудбал, кафић... Део тога организован је у партнерству с приватним компанијама. Неке ствари су дате у закуп, неке води Звезда, али је главни ресурс рекреација. Сличан принцип је и у Партизану и у Данубијусу. Звезда има много старих чамаца. У школи веслања весла доста чланова клуба разврстаних у разним категоријама и то је значајан извор прихода: они финансирају клуб а заузврат добијају клупске услуге: свлачионицу, тренера, теретану, трке... Ту постоји такорећи паралелан веслачки свет, људи који се никада неће појавити на регатама али воле овај спорт. Многе породице долазе да веслају. Слично је и у Партизану који има бољу марину од Звезде, али нема обданиште. Данубијус има мању школу веслања зато што је смештен на живом току Дунава. Суштина је у томе да је свако свој рад уподобио својој микролокацији и ресурсима.
Александар Милетић

СЛИКА

Председник Извршног одбора ВСС Виктор Николић Фото „Беоекспо”

АНТРОФИЛЕ

Председник купује кола Савезу а не себи

Садашњи председник ВСС Дарко Мајсторовић је купио Савезу комби од својих пара, што је, како Виктор Николић каже, само један од примера како се функционери ВСС понашају на својим функцијама.

–Рецимо, нико из руководства никада није ишао на неко међународно такмичење о трошку Савеза. Сви то плаћамо из свог џепа. Срамота би било да је другачије.